

BÀI HỌC 12

YÊU QUÝ SỰ NHÂN TỪ

CÂU GÓC: “Ánh sáng soi nơi tối tăm cho người ngay thẳng. Người hay làm ơn, có lòng thương xót, và là công bình. Phước cho người nào hay làm ơn, và cho muôn! Khi người bị kiện ắt sẽ được đoán xét cách chánh trực” (Thi thiên 112:4, 5).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Ma-thi-ơ* 6:25-33; *Gia-cơ* 1:5-8; 2:15, 16; *Ê-sai* 52:7; 58:1-10; *1 Giăng* 3:16-18;

Như chúng ta đã thấy, Kinh Thánh chứa đựng rất nhiều những mô tả nhiệt tình về mối quan tâm của Đức Chúa Trời đối với giai cấp bần cùng và bị áp bức, cũng như kêu gọi con dân Ngài hãy nỗ lực vì những người chịu thiệt thòi ấy. Mặc dầu Kinh Thánh rất lưu ý đến vấn đề này, trách vụ quan trọng của Lời Chúa để cập ở đây thường được thực hành một cách lẻ tẻ, và sẽ chỉ được chu toàn khi Đấng Cơ Đốc trở lại cùng các sự kiện siêu nhiên tiếp theo sau đó.

Cho đến thời điểm ấy, điều ác vẫn tồn tại dưới nhiều hình thức, được nuôi dưỡng bởi những ảnh hưởng tinh thần đen tối của ma quỷ, thường được thấy rõ nhất qua cảnh nghèo đói, bạo lực, bức hiếp, nô lệ, bóc lột, ích kỷ và tham lam. Trong một thế giới như vậy, các cộng đồng, hội thánh và gia đình của chúng ta cần phải đứng lên chống lại những tệ nạn này cho dù có khó khăn đến mức nào đi nữa. Để đáp lại tình yêu và mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, sống dưới ánh sáng của chức vụ và sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su, và được cho sức và hướng dẫn bởi sự hiện diện của Đức Thánh Linh, chúng ta phải có lòng thương xót, sáng tạo và can đảm trong việc tìm kiếm “làm sự công bình, ưa sự nhân từ và bước đi cách khiêm nhường với Đức Chúa Trời” (Mi-chê 6:8).

1. CÁC ƯU TIÊN CỦA THIÊN QUỐC

Như đã được nói rõ trong giáo huấn của Đức Chúa Giê-su và các tác giả Tân Ước, những người chọn sống làm thành viên của nước Đức Chúa Trời phải sống theo một tổng hợp các giá trị và ưu tiên khác với thế giới.

Xin đọc Ma-thi-ơ 6:25. Các câu Kinh Thánh này cho chúng ta những bảo đảm nào, và sự trấn an này ảnh hưởng các ưu tiên của chúng ta thế nào?

Đức Chúa Giê-su dạy rằng “Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao?” (Ma-thi-ơ 6:25). Dĩ nhiên những nhu cầu thực tế rất quan trọng, nhưng chúng ta cần nhìn chúng dưới ánh sáng thiên thượng, nghĩa là chúng ta nên sắp đặt lại ưu tiên đời sống mình cho phù hợp với ưu tiên thượng giới, và chúng phải được biểu lộ một cách cụ thể qua hành vi của chúng ta. Chỉ khi nào chúng ta thừa nhận tiếng kêu gọi liên tục trong suốt Kinh thánh rằng phải nâng đỡ và quan tâm đến tha nhân, thì bấy giờ lời kêu gọi ấy mới thực sự trở thành một trong những ưu tiên hàng đầu của chúng ta trong hành trình đi theo bước chân của Đức Chúa Giê-su. Lý tưởng nhất là lời kêu gọi này sẽ giúp chúng ta bớt chú trọng vào bản thân để quan tâm đến những cá nhân khác nhiều hơn.

Việc sắp xếp các ưu tiên theo một thứ tự khác cũng thay đổi mối tương quan giữa chúng ta với những người có quyền lực trên chúng ta và trên những thành phần bị chèn ép. Mặc dầu Kinh thánh dạy các Cơ Đốc nhân phải cố hết sức tôn trọng và tuân theo nhà cầm quyền của họ (Rô-ma 13:1, 7), nhưng cũng chỉ tuân theo tới một giới hạn nào đó mà thôi, là lúc cần phải lập lại những lời của sứ đồ Phi-e-rơ: “Thà phải vâng lời Đức Chúa Trời còn hơn là vâng lời người ta” (Công vụ 5:29). Đức Chúa Giê-su đặt hai nguyên tắc này ở một vị trí cân bằng qua câu trả lời sau đây cho những người tìm cách gài bẫy Ngài: “hãy trả cho Sê-sa vật gì của Sê-sa; và trả cho Đức Chúa Trời vật gì của Đức Chúa Trời” (Ma-thi-ơ 22:21).

Những người có quyền lực, cho dù trong chính quyền hay ở ngoài, thường thực thi và duy trì quyền lực đó bằng sự đe dọa hay vũ lực. Như chúng ta đã thấy trong cuộc đời của Đức Chúa Giê-su, sống trung tín không có nghĩa bị bắt buộc phải thụ động mọi lúc và trong mọi tình huống khi đối mặt với cái ác. Chẳng hạn, liên quan đến chế độ nô lệ ở Mỹ, bà Ellen G. White viết: “Khi luật pháp loài người mâu thuẫn với luật pháp và lời Chúa, chúng ta phải tuân theo điều sau, bất kể hậu quả. Nếu luật quốc gia đòi hỏi chúng ta giao trả nô lệ cho chủ, chúng ta không được tuân theo; và chúng ta phải sẵn sàng tuân theo và chấp nhận các hình phạt của hành động vi phạm này. Các nô lệ không phải là tài sản của bất kỳ cá nhân nào, vì Đức Chúa Trời mới chính là vị chủ tể, và con người tuyệt đối không được quyền cướp lấy sản phẩm thiêng liêng của Chúa và tuyên bố ấy là của mình.” – *Testimonies for the Church*, tập 1, trang 201, 202.

Đâu là lần ranh giữa sự tuân phục nhà cầm quyền và sự đứng lên đối kháng cho những người có thể là nạn nhân của một nhà chức trách áp bức?

2. KIẾT QUỆ LÒNG TRẮC ẨN

Nhằm chống lại trường hợp những ý định tốt của chúng ta bị áp đảo bởi “tất cả các nhiễu loạn trên thế giới,” nhiều người trong chúng ta muốn nỗ lực nhiều hơn nữa để tạo ra sự khác biệt trong cuộc sống của đồng loại đau khổ. Có một số thái độ và hành động có thể giúp chúng ta thực hiện những phản ứng tích cực đáp lại nhu cầu của những ai cần.

Lòng trắc ẩn: Như chúng ta đã thấy, nhận ra và đồng cảm với nỗi đau của những cá nhân đang bị tổn thương là bước đầu dẫn tới hành động. Chúng ta cần phát triển và duy trì sự nhạy cảm đối với các nỗi thảm sầu. Ngày nay, người ta nói về “sự kiệt quệ hay mệt mỏi của lòng trắc ẩn”, là ý tưởng bảo rằng chúng ta liên tục chạm trán với bao nỗi đau buồn và bi kịch dồn dập, đến nỗi nhiều người trong chúng ta trở nên mệt mỏi vì quá nhiều duyên cớ yêu cầu sự hỗ trợ tài chính và năng lực tinh cảm. Chính Đức Chúa Giê-su cũng đã nhận thức sâu xa về điều ác và những đau thương xảy ra chung quanh Ngài; tuy nhiên, Ngài vẫn thương xót. Chúng ta cũng cần như vậy.

Giáo dục: Bởi vì nhiều trường hợp bất công và nghèo đói rất phức tạp, lắng nghe và học hỏi những gì chúng ta có thể về các trường hợp này rất quan trọng. Có nhiều ví dụ trong đó một số người có thiện chí đã gây tổn hại cho những phần tử họ muốn giúp bằng chính các cố gắng giúp đỡ của mình. Mặc dù đây có thể lấy làm cố để không hành động, chúng ta vẫn nên tìm cách tham gia vào các nỗ lực thiện nguyện, chỉ cần phải chọn những phương thức chu đáo và minh bạch mà mình hiểu rõ.

Cầu nguyện: Khi chúng ta gặp một nan đề, suy nghĩ đầu tiên là phải hành động “thiết thực”. Nhưng Kinh thánh nhắc nhở chúng ta rằng cầu nguyện cũng là một việc rất thiết thực. Chúng ta có thể tạo ra sự khác biệt trong cuộc sống của giới cùng túng và bị chà đạp bởi những lời cầu nguyện tha thiết của chúng ta dành cho họ và cho những người có quyền lực trên họ (xem 1 Ti-mô-thê 2:1, 2), cũng như tìm kiếm sự hướng dẫn của Chúa về cách chúng ta có thể đáp ứng hiệu quả nhất trong việc cung cấp các trợ giúp (xem Châm ngôn 2:7, 8).

Kỳ vọng: Một yếu tố quan trọng khác trong nỗ lực làm giảm khổ đau của tha nhân là có những kỳ vọng đúng đắn, do nơi tính cách phức tạp của hoàn cảnh xã hội, chính trị và cá nhân. Hy vọng của chúng ta là cung cấp cho mọi cá nhân những lựa chọn và cơ hội mà tự họ không may mắn có được. Đôi khi các quyết định và hành động của các cá nhân này trong sự sử dụng các hỗ trợ và cơ hội chúng ta cung cấp sẽ làm chúng ta thất vọng, nhưng chúng ta phải tôn trọng những lựa chọn đó. Qua bất cứ cách nào chúng ta hoạt động để làm vui hoạn nạn trên đời, nguyên tắc chỉ đạo phải luôn luôn là “hết điều chi mà các người muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều đó cho họ” (Ma-thi-ơ 7:12).

Xin đọc Gia-cơ 1:5. Cầu nguyện nên đóng vai trò gì trong hành động của Cơ Đốc nhân? Gia-cơ 2:15, 16 gợi ý gì về cách chúng ta có thể đóng góp vào sự đáp ứng các lời cầu nguyện của chính chúng ta cho người khác?

3. RỘNG LƯỢNG

“Đức Chúa Trời yêu kẻ thí của cách vui lòng” (2 Cô-rinh-tô 9:7), và hành động ban phát rộng rãi là một khía cạnh quan trọng của đời sống Cơ Đốc nhân. Mặc dù chúng ta cho phép Kinh Thánh thách thức chúng ta về các ưu tiên tài chính và sự dâng tặng của mình, sự hào phóng không có nghĩa là cầu thả ném tiền vào một mục đích nào đó, bất kể có xứng đáng hay không.

Thay vì vậy, lòng quảng đại là một trong những thái độ sống lớn nhất và là phẩm chất nòng cốt của “người nào kính sợ Đức Giê-hô-va,” như đã được lưu ý một số lần trong Thi thiên 112:5 “Phước cho người nào hay làm ơn, và cho mướn! Khi người bị kiện ắt sẽ được đoán xét cách chánh trực.”

Các câu Kinh Thánh sau đây dạy gì về lòng quảng đại đối với những người có nhu cầu? Lê-vi Ký 25:35-37, Thi thiên 119:36, 2 Cô-rinh-tô 8:12-15, 1 Giăng 3:16-18, 1 Ti-mô-thê 6:17, 19.

Trong những lá thư Tân Ước của sứ đồ Phao-lô, ông thường trích dẫn lòng quảng đại của Đức Chúa Trời như là nguồn gốc của niềm hy vọng Cơ Đốc giáo. Lòng quảng đại ấy được biểu lộ trọn đầy nhất qua hành động Đức Chúa Giê-su ban hiến mạng sống của mình cho chúng ta. Ngược lại, cái chết của Ngài đối với chúng ta cũng là động lực để chúng ta sống một cuộc đời quảng đại đối với người khác: “Tôi cầu xin Ngài rằng đức tin đó, là đức tin chung cho chúng ta, được có hiệu nghiệm, khiến người ta biết ấy là vì Đấng Christ mà mọi điều lành được làm trong chúng ta” (Phi-lê-môn 1:6).

Sự hào phóng là một thái độ đầy khoáng đạt, táo bạo và sống “hết mình” đối với đời sống. Quá nhiều yếu tố trong cuộc sống cá nhân, xã hội và văn hóa của chúng ta thúc đẩy chúng ta chú trọng vào chính mình, để thầu trữ càng nhiều càng tốt cho bản thân. Và sự thật mà nói, đối với hầu hết chúng ta, bản chất cố hữu hay mặc định của chúng ta vẫn luôn là bản thân, bản thân và bản thân.

Nếu đức tin là có thật, đức tin của chúng ta sẽ khiến cái tôi của mình chết bớt đi và sống nhiều hơn cho người khác. Đức tin giúp chúng ta hình dung thế giới và nhân loại như Chúa nhìn thấy họ, có cả lòng tốt và có cả bản tính dễ thiện, và hình ảnh đó thúc đẩy chúng ta tìm cách tiếp trợ những phần tử gặp khó khăn, ở bất kỳ mức độ nào có thể được.

Là một phẩm chất của đời sống, tinh thần hào phóng dễ dàng được đánh giá cao bởi những người gây quỹ và các tổ chức từ thiện. Việc cho tặng rộng rãi có thể đo lường được và thiết thực trực tiếp. Nhưng những khoản tiền cho tặng lớn không nhất thiết chứng tỏ một tấm lòng quảng đại (Mác 12:41-44). Một đời sống quảng đại lớn lao và có giá trị hơn bất kỳ sự cho tặng nào. Chúng ta cần đánh giá cao và nuôi dưỡng một tinh thần hào phóng trong tất cả những việc chúng ta làm. Đối với hầu hết mọi người, sự hào phóng không phải một là khuynh hướng tự nhiên, nhưng là nét cao đẹp mà chúng ta cần thể hiện qua cuộc sống của mình một cách chủ động và có chủ đích, bất kể sự lôi kéo mãnh liệt của nhân tính ích kỷ và tội lỗi.

Bên cạnh việc cho tiền, ngay cả thật rộng rãi đi nữa, có những cách nào khác để chúng ta thể hiện tinh thần hào phóng?

4. HÒA GIẢI

Xin đọc Ma-thi-ơ 5:9. Trong thế giới chúng ta đang sống, làm thế nào chúng ta có thể thực hành những điều Đức Chúa Giê-su dạy ở đây? Và cuối cùng chúng ta có thể thành công tới mức nào? Xin xem Mác 13:7.

Xung đột bạo lực là một trong những nguyên nhân chính của đau khổ. Gồm trong chi phí chiến tranh là các nạn nhân trực tiếp và gián tiếp, những cảnh đời tan nát, và hầu hết sự lưu tâm cùng các nguồn tài lực đều đổ dồn vào guồng máy quân sự. Tốt hơn nếu chúng được chuyển qua để dùng vào những mục tiêu đáp ứng các nhu cầu thiết yếu khác của con người, và xoa dịu bớt cơn đau dai dẳng của những nạn nhân còn sống sót sau chiến tranh, kể cả trong thành phần “thắng trận”. Còn có nhiều cuộc xung đột khác, tuy nhỏ hơn, nhưng cũng hủy hoại và để lại những vết sẹo hằn sâu trên mảnh đời của biết bao gia đình và cộng đồng. Do đó, một lòng tha thiết cho công lý không thể khước từ nghĩa vụ giải hòa.

Trọng tâm của phúc âm của Đức Chúa Trời để giải hòa và làm nhân loại tội lỗi được hòa thuận lại với Đấng Tạo Hóa (2 Cô-rinh-tô 5:18-21). Và sự hòa giải mà chúng ta nhận được từ Chúa trở thành khuôn mẫu cho chúng ta trở thành “đại sứ” cho sự hòa giải đối với những cá nhân khác.

Ê-sai 52:7. Bằng cách nào chúng ta sống thể hiện câu Kinh Thánh này?

Phúc âm về hòa bình cũng trở thành động lực, khuôn mẫu và nguồn lực để mọi người tranh thủ cho hòa bình trong thế giới lan tràn bạo lực: “Tâm hồn biết hòa điệu với Thượng Đế cũng là một giọt nước trong đại dương của sự bình an thiên thượng, và sẽ lan tỏa ảnh hưởng đượm đầy ân phước của mình đến mọi tâm hồn đầy tranh cạnh chung quanh. Tinh thần hòa bình sẽ như giọt sương tươi mát ban mai lắng đọng trên những trái tim khô cằn chán chường vì đã quá mỏi mệt với các tranh chấp của trần tục này.” – Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, trang 28.

Trong Bài giảng trên núi, Đức Chúa Giê-su đã dạy: “Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời!” (Ma-thi-ơ 5:9). Hơn thế nữa, Ngài không chỉ khẳng định điều răn cấm giết người, mà còn bảo chúng ta không nên tức giận hay thù dai (Ma-thi-ơ 5:21-26), cũng như nên yêu kẻ thù nghịch và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ chúng ta (Ma-thi-ơ 5:43-48), nghĩa là chúng ta cần làm những việc tích cực để tìm kiếm điều tốt cho họ. Có rất nhiều câu chuyện đầy cảm hứng về những nhân vật đã cống hiến cả cuộc đời để tạo hòa giải ở những điểm nóng rắc rối trên thế giới, qua đó cho chúng ta một thoáng nhìn về tiến trình hòa giải và chữa lành, cũng như khả năng làm giảm bớt các bất công và thảm trạng mà những xung đột này mang lại.

Những cách mà hội thánh của bạn, ở cấp địa phương, có thể hành động trong vai trò của người hòa giải là gì?

5. TIẾNG NÓI CHO NHỮNG NGƯỜI KHÔNG CÓ TIẾNG NÓI

Vua Sa-lô-môn đã viết rằng: “có kỳ nín lặng, có kỳ nói ra” (Truyền đạo 3:7). Ông ta nói rất chí lý, và tìm được sự thăng bằng ấy không dễ dàng gì đối với bất kỳ ai trong chúng ta. Tuy nhiên, khi bàn về phát ngôn cho giới bị đè nén, cũng như trở thành tiếng nói cho những người không có tiếng nói, và tìm cách lấy thiện thắng ác, có thể rằng trên cương vị một hội thánh, chúng ta đã sai lầm, vì đã quá đề dặt trong việc lên tiếng trong lúc chính tiếng nói của chúng ta đáng lẽ phải được nghe?

Cơ Đốc nhân thường nói về việc trở nên bàn tay và bàn chân của Đức Chúa Giê-su khi đề cập đến lời kêu gọi phục vụ thực tiễn cho tha nhân như Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta. Nhưng trong vai trò tiên tri được trình bày qua Kinh Thánh, lời kêu gọi đầu tiên của Đức Chúa Trời là các tội tở Ngài phải trở nên tiếng nói của Ngài, và qua hành động ấy, cũng trở nên tiếng nói của các nạn nhân mà Ngài muốn bảo vệ (Thi thiên 146:6-10).

Xin đọc Ê-sai 58:1-10. Bức thông điệp này, đã được đưa ra trong một thời điểm, địa điểm và bối cảnh cụ thể đặc biệt, truyền đạt gì cho chúng ta trong ngày hôm nay ở một thời gian, địa điểm và bối cảnh khác? Thế giới của chúng ta ngày nay đã thay đổi bao nhiêu so với lúc Ê-sai viết bức thông điệp này?

Việc phát biểu những khuyến cáo về công lý của các tiên tri không bao giờ là con đường dẫn đến danh vọng hay được nhiều người ái mộ. Nhưng được thúc đẩy bởi trách vụ Đức Chúa Trời ủy thác, hiểu được lòng thiết tha công lý của Ngài, thông cảm với hoàn cảnh của giai cấp bản cùng và bị hiệp đáp, và mong ước phẩm chất tốt đẹp nhất cho xã hội của họ, các đấng tiên tri đã can đảm cất tiếng cho người dân thấp cổ bé miệng, dẫu cho bị chống đối, mất đi đời sống an nhàn, và gặp nhiều nguy hiểm (1 Phi-e-rơ 3:17).

Dựa trên sự hiểu biết của chúng ta về phúc âm và lời kêu gọi rằng chúng ta cần phản ánh Đức Chúa Giê-su cho thế giới, người Cơ Đốc Phục Lâm chúng ta cũng có nhiều điều tốt có thể đóng góp cho nỗ lực đối phó với tà ác trên thế giới này.

Chẳng hạn như: “Người Cơ Đốc Phục Lâm tin tưởng rằng những hành động để làm giảm thiểu tình trạng nghèo đói và những bất công liên hệ là một phần quan trọng của trách nhiệm xã hội Cơ Đốc giáo. Kinh thánh cho thấy rõ ràng mối quan tâm đặc biệt của Đức Chúa Trời đối với giới bản hàn và những kỳ vọng của Ngài về cách những người đi theo Ngài nên đáp lại những cá nhân không thể tự chăm sóc bản thân. Tất cả loài người đều mang hình ảnh của Đức Chúa Trời và là những phần tử nhận lãnh phước lành thiên thượng (Lu-ca 6:20). Khi làm việc với nạn nhân của tệ trạng nghèo đói, chúng ta noi theo gương sáng và sự giáo huấn của Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 25:35, 36). Là một cộng đồng tâm linh, người Cơ Đốc Phục Lâm chủ trương công lý cho dân nghèo và ‘hãy mở miệng mình bình kẻ căm’ (Châm ngôn 31:8) và chống lại những người ‘cất mắt sự công bình khỏi kẻ nghèo’ (Ê-sai 10:2). Chúng ta tham gia với Đức Chúa Trời, là Đấng ‘đoán xét công bình cho người thiếu thốn’ (Thi thiên 140:12). Tuyên bố Chính thức của Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm về Tình trạng Nghèo Đói toàn cầu, ngày 24 tháng 6 năm 2010.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Tìm kiếm khắp trên trời và dưới đất, chúng ta sẽ không thấy chân lý nào được tiết lộ hùng hồn hơn là những giá trị cao quý được thể hiện qua các công tác của lòng thương xót dành cho những người cần lòng cảm thông và các nỗ lực giúp đỡ của chúng ta. Đây là chân lý được tỏa sáng trong Đức Chúa Giê-su. Khi những người tuyên xưng danh Đấng Cơ Đốc cố gắng thực hành các nguyên tắc của luật vàng, thì quyền năng tương tự như trong thời kỳ tông đồ sẽ tham dự sứ điệp phúc âm.” – Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, trang 137.

“Tình yêu tối cao dành cho Đức Chúa Trời và tình yêu vị tha dành cho nhau là món quà quý giá nhất mà Cha Thiên thượng của chúng ta có thể ban tặng. Tình yêu này không phải là một xung lực bốc đồng, mà là một nguyên tắc thần tính, một sức mạnh bất diệt. Một tâm hồn chưa được dâng hiến và thánh hóa không thể làm nảy mầm hoặc sản xuất được tình yêu tuyệt vời này, nhưng chỉ trong con tim nơi Đức Chúa Giê-su trị vì mới có thể tìm thấy được. . . . Tình yêu này, được áp ủ trong tâm hồn, làm cho cuộc sống trở nên ngọt ngào và tạo một ảnh hưởng được tinh luyện đối với tất cả mọi người xung quanh.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, trang 551.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Như chúng ta đã thấy trong bài học tuần này, phúc âm tiếp tục là khuôn mẫu và động lực để hành động xả kỷ vị nhân, như Đức Chúa Giê-su đã hành động vì chúng ta. Như thế nào sự dạy dỗ này đã mở rộng tầm hiểu biết và tri ân của bạn đối với tin mừng về những ân huệ Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta, cũng như cách Ngài tỏ bày tình yêu của Ngài cho chúng ta?
2. Cất lên tiếng nói của chúng ta cho những người không tiếng nói, tham gia vào hoạt động hòa giải và các hoạt động tương tự có thể lôi kéo chúng ta vào các đấu trường công cộng và chính trị. Tuy nhiên, Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm đã luôn cố vũ cho quan niệm tôn giáo tách biệt khỏi chính trị. Đây là các điểm dị biệt giữa hành động tham gia chính trị không thích đáng so với việc lên tiếng và hoạt động cách công khai nhằm đem lại sự hòa giải?
3. Một bước nào hoặc hành động nào được thảo luận trong tuần này mà bạn muốn mang vào trong cuộc sống và cộng đồng của mình? Bạn có thể thực hiện bước ấy ra sao?
4. Bạn đã quyết định sẽ cầu nguyện về tệ trạng xấu xa và áp bức nào trong cộng đồng của bạn hoặc trong thế giới rộng lớn hơn?

TÓM TẮT:

Trở thành tín đồ của Đức Chúa Giê-su sẽ thay đổi cuộc sống theo nhiều cách, bao gồm việc tạo trong chúng ta lòng nhiệt huyết để cùng tham gia mỗi quan tâm tích cực của Chúa đối với những ai đói rách và bị đọa đày. Không bao giờ là một trách vụ dễ dàng và cũng hiếm khi được nhiều người thi hành, sự dẫn thân này sẽ thay đổi các ưu tiên của chúng ta và thúc đẩy chúng ta thực hiện các bước tích cực để chữa lành tổn thương ở thế giới xung quanh.